

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

36. An Religiosi gaudeant dicta Immunitate, itaut eorum Superiores non
possint extrahere illos ab Ecclesiis, & quid, si delinquam in propriis
Monasteriis? Ex part. 1. tract. 1. res. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

contento, di Roma li 10. di Agosto 1618. come fratello affectionatissimo il Cardinal Giustiniano. Non est igitur amplius de hac questione dubitandum.

RESOL. XXXVI.

An Religiosi gaudeant dicta Immunitate, ita ut eorum Superiores non possint extrahere illos ab Ecclesiis, & quid, si delinquant in propriis Monasteriis? Ex part. 1. tract. 1. Resol. 25.

S. 1. Negat in specie Riccius *part. 3. decis. 172. n. 6.* & ita fuisse decisum in Curia Archiepiscopi Neapolitana asserit: & ita docent etiam Doctores citati * superiori questione in prima opinione, qui pro confirmanda eorum sententia sic argumentantur: Si Clerici gaudere debent immunitate Ecclesiarum, sequitur, quod Religiosi nunquam possent in carcerem detrueri a suis Prælati, cum semper sint in Monasterio, quod gaudet hac immunitate; sed hoc asserere est absurdum, ergo, neque Clerici, neque Religiosi immunitate Ecclesiarum gaudent. Et ita in particulari arguebant Syluester *verb. Immunitas. 3. §. 3. num. 2.* Fagundez *de Præcept. Eccles. tract. 2. lib. 4. cap. 4. n. 2.* Suarez *de Relig. tom. 1. tr. 2. lib. 3. c. 10. n. 6.* & noster Peregrinus *de immunit. c. 12. n. 3. dub. 3. opin. 2. arg. 3. cum aliis.*

* Quæ hic est sup. Ref. 34. & infra in Ref. seq. in quatuor eius primis lin. & si placet lege supra ex Ref. 27 §. Quarto decimo. & Ref. & §. eius not.

Sup. in Ref. que hic est 34.

2. At hoc inconueniente non obstante, multi DD. ut supra vilum est in secunda opinione, docentur, Clericos, & per consequens Religiosos, gaudere Ecclesiarum immunitate; & præcipue inter illos Petrus Cenedo *in quest. can. qual. 42.* & Petrus Gambacur *lib. 4. cap. 11. num. 10.* ubi asserit: [Eadem est ratio de Clericis, ac Religiosis; & idem licet illis, ad euadendas delictorum suorum iudiciales pœnas, ad Ecclesias, & Monasteria confugere, & sunt ab Ecclesia defendendi. Nec existimo satis esse consuetudinem, qua probetur eos non solere ad Ecclesias confugere, ut propterea immunitate careant; sicut nil valeret, si probaretur idem de laicis, non enim propterea quod nullus laicus per multos annos ad Ecclesiam confugit, idem mihi non proderit, si voluero confugere. Sed probare necesse est consuetudinem, qua Clerici, seu Regulares, ad Ecclesiam confugientes, nunquam in ea ad immunitatem admissi sunt.] Ita Gambacur, ubi addit, Regulares in vrbe ad mortem damnatos per Iudicem ab Apostolica Sede delegatum, si commississent aliquod delictum, non exceptum, posse ad Ecclesiam confugere, & eius immunitate gaudere. Hæc opinio mihi placet, & ita sentio cum supradictis citatis Doctoribus, Regulares gaudere, sicut Clericos, immunitate Ecclesiarum. Sed difficultas est, quando delinquant in propriis Monasteriis. Idem dicendum viderur, stando in dicta opinione, quod Clerici, & Regulares immunitate gaudeant. Et ita in terminis docet Gambacur *sup. n. 12.* ubi ait: [Difficultas non leuis superest de Regularibus delinquentibus in propriis Ecclesiis, seu Monasteriis, de quibus valde dubium est, an teneantur lege *cap. fin. de immunit. Eccles.* nisi textum illius *cap. amplè* intelligamus, ut delinquens in ipso loco immunitatis, careat privilegio, quam ratissime Religiosi ad immunitatem admittuntur; quia raro exeunt: sed cum textus sit odiosus, ut late ab immunitate excludens, & se restringat ad Ecclesias, & Cœmeteria, ad quæ etiam se restringit constitutio Greg. XIV. probabile mihi est, in illis solis delictis grauibus, quæ in Ecclesiis, vel Cœmeteriis committuntur, ablatam esse illis immunitatem. Si quis verò hæc ipsa, seu alia graua delicta committat in aliis immunibus locis, Monasteriis,

Domibus, etiam non carebit immunitate; quoniam in dictis Canonibus non est expressum.] Ita ille, quæ omnia limitat *num. 14.* ad eos casus, in quibus Superior procederet contra Regulares in foro iudiciali ad vitrices pœnas Canonum, non autem quando procederet in foro paterno ad penitentias salutaris.

3. Hæc opinio Gambacuræ est probabilis stando in rigore Canonum, & præcipue in terminis nostræ Bullæ Greg. XIV. ubi ut supra diximus, excluduntur ab immunitate tantum illi, qui membra mutilarent, vel occiderent in Ecclesiis, & idem committentes alia delicta enormia in Ecclesiis, vel Cœmeteriis, gaudebunt immunitate, sicut etiam gaudebunt immunitate committentes homicidia, & mutilationes membrorum, & alia delicta extra Ecclesias, & Cœmeteria in Monasteriis, & aliis locis, quæ præbent immunitatem Ecclesiasticam. Ex qua doctrina, Regularis, qui committeret quodlibet graue delictum in Monasterio, gaudebit vtrique supradicta immunitate, & Superiores incurrent in pœnas, & censuras violatæ immunitatis, si aduersus talem criminofum, volentem gaudere hac immunitate, in iudicio procederent; & ipse in tali casu non teneatur ad interrogationes respondere. Hæc omnia, ut dixi, probabilia mihi videntur, stando in rigore Canonum, & Constitutionis Gregorianæ.

4. Sed contrarium tenendum videtur, ex recepta consuetudine à Summis Pontificibus approbata. Dixi, approbata à Summis Pontificibus: nam sola consuetudo, ut sæpius diximus, & doctè notat Cenedo *9. 2. n. 10.* non præualet aduersus hanc immunitatem, nisi Pontificum interueniat consensus, quem in nostro casu interuenire patet: nam Summi Pontifices quotidie ex appellatione causarum ad Sacram Congregationem, vel ad ipsos, de causis Regularium; vident eorum Superiores aduersus illos processus formare, & sententiam ferre de delictis, intra Monasterium commissis, de quibus stante contraria opinione gaudent dicti Regulares criminofosi Ecclesiarum immunitate; & tamen de hoc non reclamant, neque supradictos Superiores, tanquam violatores immunitatis Ecclesiarum seuerè, ut deberent facere, puniunt; imò tales processus, & sententias confirmant. Ergo præbent illis, in huiusmodi casibus, iurisdictionem, non obstante aliquo canone, & Bulla Gregoriana contrarium determinante; & certè, si opinio Gambacuræ in praxi fuisset admittenda, nullus Regularis puniretur; & obseruantia, & disciplina regularis corrueret; & idem nullo pacto admittendam esse puto.

RESOL. XXXVII.

Dum Quidam Religiosus effregit carcerem Monasterij, & confugit in alienam Ecclesiam, seu Monasterium, Queritur, quid faciendum?

Et an cognitio pro dicta Immunitate in quocumque casu, & euentu semper pertineat ad Episcopum?

Et supponitur Religiosus gaudere immunitate Ecclesie, siue propriæ, siue alieni Monasterij.

Idem, quod dictum est de Religiosis, dicendum est de Monialibus, & puellis, quæ in eorum Monasteriis educantur, quæ gaudent Immunitate in propria Ecclesia, & Monasteriis aliorum ordinum, sed non item intra suum Monasterium, sicuti omnes Religiosi gaudent dicta Immunitate. Ex par. 10. tr. 14. & Misc. 4. Ref. 32. alias 30.

§. 1. * Suppono Religiosos gaudere Ecclesiarum Immunitate, ut me citato tenet Rocafull.

* Sup. hor, quod hic supponitur in R. præter in